

PISMO
DLA
DZIECI

Dziatwa

Rok MMXXIV

Maj - Sierpień 2024

Cena £3.00

80 LAT PAMIĘCI
BITWA O MONTE CASSINO I POWSTANIE WARSZAWSKIE

Polskie Dni Dziedzictwa

Z okazji zbliżających się Polskich Dni Dziedzictwa, pomyśleliśmy, że idealnym pomysłem będzie przybliżenie Wam kilku znanych polskich pieśni. Te wyjątkowe utwory to nie tylko piękne melodie i poruszające słowa, ale przede wszystkim ważna część naszej historii i kultury. Są one jak mosty łączące przeszłość z teraźniejszością, a nas – niezależnie od miejsca, w którym żyjemy – z naszym kochanym krajem, Polską.

Piosenki patriotyczne powstały w różnych okresach historycznych, często jako odpowiedź na trudne i burzliwe czasy. Śpiewano je podczas powstań, wojen i ważnych narodowych uroczystości. Każda z tych pieśni niesie ze sobą nie tylko emocje i wspomnienia, ale także uczy nas ważnych wartości takich jak odwaga, miłość do ojczyzny i siła wspólnoty.

W tym dziale przybliżymy Ci historie i znaczenia najbardziej znanych polskich pieśni patriotycznych. Dowiesz się, jak „Mazurek Dąbrowskiego” stał się hymnem narodowym, dlaczego „Rota” inspirowała pokolenia, i co sprawia, że „Marsz, marsz Polonia” jest tak ważny dla Polaków mieszkających poza granicami kraju.

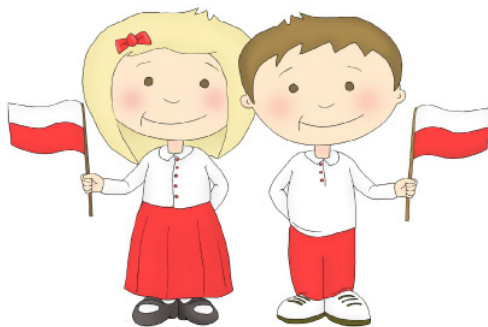
Zapraszamy Cię do śpiewania, odkrywania i dzielenia się tymi pieśniami z rodziną i przyjaciółmi. Niech będą one dla Ciebie źródłem dumy i przypomnieniem o bogatym dziedzictwie, które wszyscy razem tworzymy.

Zapamiętaj!

Piosenki patriotyczne są ważną częścią polskiej kultury i historii.

To nie tylko muzyka, ale również narzędzie, które pomaga zachować i przekazywać narodową tożsamość oraz wartości.

Te pieśni uczą odwagi, miłości do ojczyzny i wartości wspólnoty. Są emocjonalnym mostem łączącym przeszłość z teraźniejszością, dającym poczucie przynależności i dumy narodowej.

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Sfinansowano ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2024.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Marsz, marsz Polonia

zdjęcie: wikipedia

Czy wiesz, że Polonia ma swój własny hymn?

„Marsz, marsz Polonia” to bardzo ważna pieśń dla Polaków, zarówno tych mieszkających w Polsce, jak i tych poza jej granicami. Czy wiesz, że to właśnie ta pieśń jest uważana za hymn Polonii? Została napisana ponad 150 lat temu, aby pomóc Polakom czuć się jak jeden wielki zespół, nawet gdy są daleko od domu.

Ludwik Nabełak
autor słów
do pieśni
„Marsz, marsz
Polonia”

Pieśń ta powstała w 1863 roku, kiedy to Polska walczyła o to, aby być wolnym krajem. Apolinary Kątski skomponował muzykę, a Ludwik Nabełak napisał słowa, które miały na celu dodanie odwagi i siły Polakom. „Marsz, marsz Polonia” szybko stał się ulubionym hymnem wielu Polaków mieszkających za granicą.

Tekst pieśni mówi do wszystkich Polaków, żeby bronić swojej ojczyzny i nigdy się nie poddawać. Melodia jest pełna energii i sprawia, że ludzie chcą razem śpiewać.

„Marsz, marsz Polonia” to więcej niż tylko piosenka - to sposób na pokazanie, że wszyscy Polacy, gdziekolwiek są, zawsze mogą czuć się jak część wielkiej polskiej rodziny. Czy nie jest to niesamowite?

*Rozproszeni po wszem świecie,
gnani w obce wojny.*

*Zgromadziliśmy się przecie,
w jedno kółko zbójne.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Z wiosną zabrzmi trąbka nasza,
pocwałują konie.*

*Sławą polskiego psalterza,
zabrzmią nasze bronie.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Przejdziem Litwę, przejdziem
Wołyń, popasiem w Kijowie,
Zimą przy węgierskim winie,
staniemy w Krakowie.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,*

*Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Od Krakowa bitą drogą,
do warszawy wrócim,
Co zastaniem resztkę wroga,
na łeb w Wisłę wrzucim.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

*Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy,
W ojczystej zagrodzie.*

**Nawet dzisiaj, pod-
czas wielu ważnych
wydarzeń dla Polonii, ta
pieśń jest grana i śpiewana.
Pomaga to wszystkim przy-
pomnieć sobie o Polsce
i czuć się blisko, mimo
że są daleko.**

Hymn Polski

Hymn Polski to bardzo ważna pieśń, którą każdy Polak zna i śpiewa przy różnych ważnych okazjach. Nazywa się „Mazurek Dąbrowskiego” i jego pełne słowa zaczynają się od „Jeszcze Polska nie zginęła, kiedy my żyjemy...”. Ta pieśń jest pełna nadziei i mówi o walce o wolność Polski.

Jak powstał hymn Polski?

„Mazurek Dąbrowskiego” został napisany ponad 200 lat temu przez Józefa Wybickiego w 1797 roku. Powstał on w czasach, kiedy Polska nie była na mapie świata, ponieważ była podzielona pomiędzy trzy inne kraje. Józef Wybicki chciał, by ta pieśń dodawała Polakom odwagi i przypominała, że Polska jeszcze istnieje, dopóki Polacy o niej pamiętają i walczą o jej wolność.

Dlaczego „Mazurek Dąbrowskiego” jest tak ważny?

Hymn Polski to nie tylko muzyka i słowa. To przypomnienie o wszystkich, którzy kiedykolwiek walczyli o nasz kraj. Śpiewając hymn, Polacy pokazują, że są dumni ze swojej historii i że pamiętają o tych, którzy poświęcili wiele, aby Polska była wolna.

Kiedy śpiewamy hymn Polski?

„Mazurek Dąbrowskiego” śpiewamy przy wielu okazjach. Najczęściej słyhać go podczas ważnych świąt narodowych, takich jak Święto Niepodległości 11 listopada, czy na rozpoczęciach ważnych sportowych wydarzeń, na przykład przed meczami reprezentacji Polski w piłce nożnej.

zdjęcie: wikipedia

Józef Wybicki
autor słów
polskiego hymnu

Hymn Polski to ważny symbol, który jednoczy wszystkich Polaków. Kiedy go słuchamy lub śpiewamy, możemy poczuć się jak część wielkiej polskiej rodziny.

Zapamiętaj!

Kiedy śpiewany jest hymn Polski, „Mazurek Dąbrowskiego”, obowiązuje kilka zasad dotyczących postawy, które są wyrazem szacunku i patriotyzmu. Oto jak należy się zachować podczas hymnu:

1. Stanie na baczność: Podczas gdy hymn jest odtwarzany lub śpiewany, należy stanąć prosto, co jest znakiem szacunku i powagi chwili. Ręce powinny być opuszczone wzdłuż ciała.
2. Zatrzymanie się: Jeśli hymn zaczyna grać, a my jesteśmy w ruchu, powinniśmy się zatrzymać i przyjąć postawę na baczność.
3. Bez rozmów: Podczas hymnu nie rozmawiamy i staramy się nie wykonywać żadnych innych czynności, które mogłyby odwracać uwagę lub być oznaką braku szacunku.
4. Zdjęcie nakrycia głowy: Mężczyźni, którzy mają na głowie nakrycie (np. kapelusz czy czapkę), powinni je zdjąć na czas hymnu.
5. Śpiewanie: Osoby, które znają słowa hymnu, mogą śpiewać, robiąc to z powagą i szacunkiem. Śpiewanie hymnu to wyraz patriotyzmu i wspólnego uczczenia narodowych wartości.

MAZUREK DĄBROWSKIEGO (POLSKI HYMN NARODOWY)

*Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.
Marsz, marsz Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski,
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.
Przejdziem Wisłę,
przejdziem Wartę,
Będziem Polakami,
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.
Marsz, marsz Dąbrowski...
Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.
Marsz, marsz Dąbrowski...
Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany — „Słuchaj jeno,
pono nasi, Biją w tarabany”.*

Marsz, marsz Dąbrowski...

W Będzinie na Kaszubach znajduje się niezwykle miejsce - **Muzeum Hymnu Narodowego**, które jest oddziałem zamiejscowym Muzeum Narodowego w Gdańsku. Muzeum ulokowane jest w historycznym dworze szlacheckim, który w latach 1740-1785 należał do rodziny Wybickich. To właśnie tam urodził się Józef Wybicki, twórca tekstu „Mazurka Dąbrowskiego”, hymnu państwowego Polski.

Muzeum Hymnu Narodowego w Będzinie to miejsce, gdzie można zgłębić historię i znaczenie hymnu narodowego, a także poznać życie i działalność Józefa Wybickiego. Odwiedzający mają okazję zobaczyć różnorodne ekspozycje, które przybliżają epokę, w której hymn został stworzony. To doskonała destynacja dla każdego, kto chce lepiej zrozumieć ważny element polskiego dziedzictwa kulturowego.

Czy wiesz, że hymn Polski był pierwszym hymnem, który został zagrany w kosmosie? Tak się stało w 1978 roku, kiedy to polski astronauta, Mirosław Hermaszewski, zabrał go na pokład statku kosmicznego.

Rota

„Rota” to jedna z najbardziej znanych polskich pieśni patriotycznych, którą napisała Maria Konopnicka. Powstała ona pod koniec XIX wieku, w czasach, kiedy Polska była podzielona pomiędzy trzy inne kraje i nie istniała jako niepodległe państwo.

Pieśń „Rota” stała się bardzo ważna dla Polaków w tamtych trudnych czasach. Jej słowa mówią o determinacji i odwadze Polaków, którzy są gotowi bronić swojej ziemi i tożsamości narodowej. „Rota” przypomina każdemu, kto ją słyszy, jak ważne jest pamiętanie o swojej historii i kulturze.

Maria Konopnicka napisała „Rotę” jako odpowiedź na germanizację i rusyfikację, czyli próby zatarcia polskości przez zaborców. Pieśń szybko stała się hymnem serc wielu Polaków i była śpiewana na ważnych spotkaniach oraz zgromadzeniach, dając ludziom siłę i poczucie jedności.

„Rota” jest więc nie tylko pieśnią, ale symbolem walki o wolność i niezależność, który przetrwał do dziś jako jeden z cenniejszych skarbów polskiej kultury.

zdjęcie: wikipedia

Maria Konopnicka
autorka słów pieśni
„Rota”

Stowa M. Konopnickiej. **ROTA.** Muzyka Nowowiejskiego

Nie rzucim ziemi skąd nasz ród, Nie damy pogrześć mowy, Pol-ski my na-ród,
 Pol-ski lud, Kró-le-wski szczep Pia-ste-wy! Nie da-my by nas zgnę-bił wróg!
 Tak nam do-po-móż Bóg! Tak nam do-po-móż Bóg! Tak nam do-po-móż Bóg!

zdjęcie: wikipedia

*Nie rzucim ziemi skąd nasz ród!
 Nie damy pogrześć mowy.
 Polski my naród, polski lud,
 Królewski szczep Piastowy.
 Nie damy, by nas zgnębił wróg!
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!*

*Do krwi ostatniej kropli z żył
 Bronić będziemy ducha,
 Aż się rozpadnie w proch i w pył
 Krzyżacka zawierucha.
 Twierdzą nam będzie każdy próg!
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!*

*Nie będzie Niemiec pluć
 nam w twarz
 Ni dzieci nam germaniń,
 Orężny stanie hufiec nasz,
 Duch będzie nam hetmaniń.
 Pójdziemy, gdy zabrzmi złoty
 róg!
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!*

*Nie damy miana Polski
 zgnieść
 Nie pójdziem żywo w trumnę
 Na Polski imię, na jej cześć
 Podnosi czoła dumne.
 Odzyska ziemi dziadów
 wnuk!
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!*

**Nawet dzisiaj, pod-
 czas wielu ważnych
 wydarzeń dla Polonii, ta
 pieśń jest grana i śpiewana.
 Pomaga to wszystkim przy-
 pomnieć sobie o Polsce
 i czuć się blisko, mimo
 że są daleko.**

My, Pierwsza Brygada

zdjęcie: wikipedia

Pieśń „**My, Pierwsza Brygada**”? To bardzo ważna i pełna ducha piosenka, która opowiada o odwadze i bohaterstwie żołnierzy walczących o niepodległość Polski podczas I wojny światowej. Pieśń ta została napisana przez Andrzeja Hałacińskiego, a muzykę skomponował Antoni Jaxa-Chamiec.

Andrzej Hałaciński
autor słów pieśni
„My Pierwsza
Brygada’

„My, Pierwsza Brygada” to marsz, który śpiewany był przez Legiony Polskie, czyli grupę odważnych żołnierzy, którzy bardzo chcieli, aby Polska była wolnym krajem. Pieśń ta powstała, by opowiedzieć o ich trudach, ale też o wielkiej nadziei i dumie, jaką mieli w sercach.

W czasach, kiedy Polska nie była na mapie świata, bo była podzielona między inne kraje, ci żołnierze, zwani legionistami, walczyli bardzo dzielnie. „My, Pierwsza Brygada” to jakby ich opowieść - mówi o tym, jak maszerowali razem, pracowali razem i byli gotowi na wiele poświęceń dla swojej Ojczyzny.

Ta piosenka przypomina nam, że odwaga i wiara w sprawiedliwą sprawę mogą zmienić świat. Kiedy słuchamy „My, Pierwsza Brygada”, możemy poczuć się jakbyśmy na chwilę byli częścią tej wielkiej przygody i zrozumieć, jak ważne jest, by walczyć o swoje marzenia i o lepszy świat.

*Legiony to – żołnierska nuta,
Legiony to – straceńców los,
Legiony to – rycerska buta,
Legiony to – ofiarny stos.*

*Refren
My, Pierwsza Brygada,
Strzelecka gromada,
Na stos, rzuciliśmy
Swoją życia los,
Na stos, na stos!*

*Mówili żeśmy stumanieni,
Nie wierząc nam,
że chcieć to móc,
Laliśmy krew osamotnieni,
A z nami był nasz drogi
Wódz.*

My, Pierwsza Brygada ...

*O ileż mąk, ileż cierpienia,
O ileż krwi, przelanych łez,
Pomimo to nie ma zwątpie-
nia,
Dodaje sił wędrówki kres.*

My, Pierwsza Brygada ...

*Nie chcemy dziś
od was uznania,
Ni waszych mów,
ni waszych łez,
Skończyły się dni kołatania,*

*Do waszych głów,
do waszych serc.*

My, Pierwsza Brygada ...

*Legiony to – są Termopile,
Legiony to – rozpaczy głos,
Legiony – słońce na mogile,
Legiony – krwawych ofiar
stos.*

My, Pierwsza Brygada ...

*Pamięta wszak Warszawa
chwile,
Gdy szarych garść legunów
szła,
Rzucili nam: „germanofile”,
Z oka spłynęła gorzka łza.*

My, Pierwsza Brygada ...

*Inaczej się dziś zapatrują
I trafić chcą do naszych
dusz,
I mówią, że nas już szanują,
Lecz właśnie czas odwetu
już!*

My, Pierwsza Brygada ...

Patriotyzm wczoraj i dziś - co to znaczy być patriotą?

Patriotyzm dawniej

W przeszłości patriotyzm często wiązał się z bohaterską walką o wolność kraju. Nasi przodkowie, gdy Polska była pod zaborem lub okupowana, stawiali opór zaborcom i okupantom. Walka ta nie ograniczała się tylko do działań zbrojnych. Wiele osób działało w tajnych organizacjach, ucząc dzieci języka polskiego, historii oraz kultury narodowej, aby nie zatracić tożsamości narodowej w trudnych czasach.

Patriotyzm dzisiaj

W dzisiejszych czasach patriotyzm przybiera inne formy, choć jego istota pozostaje taka sama – miłość do ojczyzny. Dziś to także dbanie o zachowanie tradycji i zwyczajów, które są sercem kultury polskiej. Młodzi Polacy, zarówno w kraju, jak i za granicą, mogą promować Polskę, prezentując jej historię, kulturę i osiągnięcia. Współczesny patriotyzm to również troska o środowisko naturalne Polski, wspieranie nauki i kultury, które są fundamentem nowoczesnego społeczeństwa.

Cechy współczesnego patrioty

Patriota to nie tylko ktoś, kto zna hymn na pamięć. To osoba, która wykazuje życzliwość wobec innych, niezależnie od ich pochodzenia. To ktoś, kto szanuje historię i pamięć o tych, którzy odeszli, dbając o miejsca pamięci narodowej. Patriotyzm to również rzetelność w codziennych obowiązkach – w szkole, pracy czy w domu. Uczciwość, prawdomówność i szacunek dla prawa to fundamenty, na których współczesny patriota buduje swoje życie.

Patriotyzm a młoda Polonia

Dla młodych Polaków mieszkających poza granicami kraju, patriotyzm może również oznaczać utrzymywanie łączności z polskim dziedzictwem poprzez naukę języka polskiego, uczestnictwo w polskich festiwalach, czy też poprzez członkostwo i aktywność w polskich organizacjach. To wszystko są sposoby, by nawet daleko od Polski, czuć się z nią związany.

zdjęcie: wikipedia

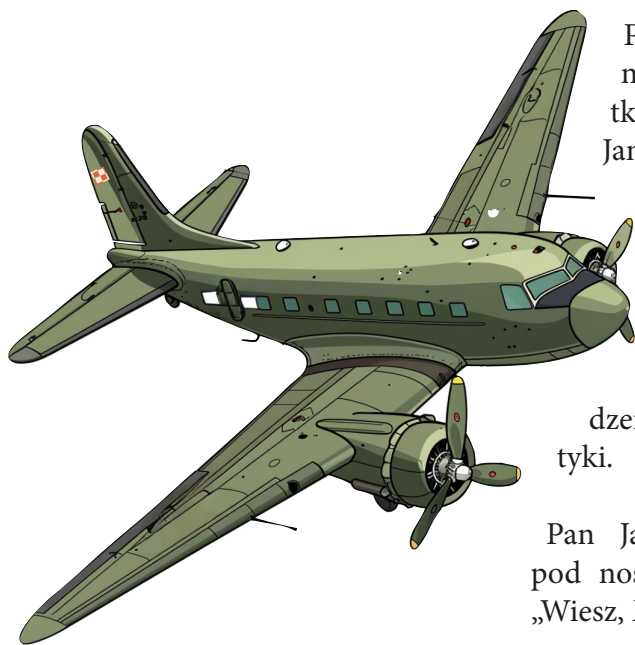
Czwórka Legionowa

Legenda o szachownicach w niebie

Dawno temu, w odległej krainie zwanej Polską, żył młody chłopiec o imieniu Mikołaj, który marzył o lataniu. Mieszkał w małym miasteczku, gdzie niebo było tak szerokie i niebieskie, że wydawało się niekończące. Mikołaj spędzał godziny leżąc na zielonych wzgórzach, wpatrując się w chmury i wyobrażając sobie, jak przemierza przestrzeń.

Jego ojciec, stary stolarz, opowiadał mu historie o dzielnych pilotach z czasów wielkich wojen, którzy nosili na swoich samolotach szczególny znak – biało-czerwoną szachownicę. To była odznaka polskich sił powietrznych, symbolizująca odwagę, honor i miłość do ojczyzny.

Pewnego dnia, na targu w miasteczku, Mikołaj spotkał starego pilota, pana Janusza. Mężczyzna miał spokojne oczy i nosił stary, zużyty beret z naszywką w kształcie szachownicy. Mikołaj, pełen podziwu, poprosił go o opowiedzenie historii tej emblematyki.

Pan Janusz, uśmiechając się pod nosem, zaczął opowiadać: „Wiesz, Mikołaju, każdy kwadrat

na tej szachownicy ma swoją historię. Białe pola symbolizują chmury, które otaczają nas gdy latamy, a czerwone – odwagę, którą musieliśmy zgromadzić, by stawić czoła niebezpieczeństwu.”

Zaintrygowany, Mikołaj słuchał, jak stary pilot opowiadał o lotach bojowych, niebezpiecznych misjach i o sile, jaką daje symbol narodowy noszony na sercu i skrzydle samolotu.

„Pewnego razu,” kontynuował pan Janusz, „gdy byłem młodym pilotem, znaleźliśmy się w środku gwałtownej burzy. Wszystko wskazywało na to, że nie mamy szans na przeżycie. Ale wtedy, przez chmury, przebił się promień słońca, odbijając się od naszych szachownic. To dało nam nadzieję.”

„Co się stało dalej?” – zapytał Mikołaj, trzymając oddech.

„Udało nam się bezpiecznie wylądować. Od tamtej pory każdy z nas wiedział, że szachownica to nie tylko znak na samolocie. To strażnik, który prowadzi nas bezpiecznie do domu.”

Mikołaj, pełen podziwu i inspiracji, postanowił, że kiedy dorośnie, zostanie pilotem i będzie nosić szachownicę, tak jak jego bohaterowie. Wiedział, że każde pole na znaku będzie dla niego przypominać o chmurach i odwadze potrzebnej do ich przekraczania.

Lata później Mikołaj rzeczywiście został pilotem, ale nie byle jakim – dołączył do Polskich Sił Powietrznych. Jego samolot był dumnie ozdobiony biało-czerwoną szachownicą, symbolem, który od dzie-

ciństwa go fascynował. Z każdym lotem, kiedy wznosił się wysoko nad ziemię, czuł ogromną dumę, patrząc na znak na skrzydle swojego samolotu. Szachownica nie tylko przypominała mu o chmurach i odwadze, które były niezbędne do przekraczania granic nieba, ale również o głębokim poczuciu tożsamości narodowej i misji, jaką pełnił jako pilot wojskowy.

Za każdym razem, gdy Mikołaj wznosił się w powietrze, czuł, jak jego strażnicy – białe i czerwone pola szachownicy – trzymają nad nim wacht. Legenda o biało-czerwonej szachownicy, straży nieba, żyła w jego sercu, przypominając o wartościach, które musiał pielęgnować zarówno na ziemi, jak i w chmurach.

Pytania do tekstu:

Co zainspirowało Mikołaja do zostania pilotem?

Jakie znaczenie ma biało-czerwona szachownica dla Mikołaja i innych pilotów?

Jakie cechy charakteru musi posiadać pilot wojskowy, według opowiadania?

Narysuj swój własny projekt samolotu z biało-czerwoną szachownicą. Pomyśl, gdzie umieścisz znak i jakie inne elementy ozdobne byś dodał.

Toruńskie pierniki

W pięknym mieście Toruniu mieszkał Bogumił - czeladnik cukiernika, starego Bartłomieja. Wypiekał wraz z mistrzem znakomite ciasta, które rozślawiały ich rodzinny toruń na całą okolicę. Podobno to czeladnik opracował recepturę znakomitych toruńskich pierników, ale nie rozgłaszał tego, bo chociaż biedny jak mysz kościelna, to skromny był i uczciwy. Ludzie dziwili się, laczego Bogumił nie odejdzie od Bartłomieja, skoro taki zdolny i pracowity, ale po chwili namysłu zgodniw kiwali głowami. Tak, to przecież Katarzyna, córka Bartłomieja, trzyma młodego Bogumiła przy starym cukierniku.

Niestety mistrzowi marzył się na zięcia ktoś równie majątny jak i on sam, tak więc, nie bacząc na błagania zakochanej córki i prośby Bogumiła o jej rękę, pozostawał nieugięty. Zresztą już dawno pozbyłby się młodego czeladnika, bo odkąd młodzi pokochali się, nie w smak było mu jego towarzystwo. Tylko ten jego talent... Ale niedługo do miasta zawita sam król. Będzie więc okazja, aby z wielkim hukiem urządzić wspaniałe oświadczyzny. Kawaler już wybrany. Nieważne. Grunt, że bogaty...

Od rana w mieście gwar panował niecodzienny. Wszyscy uwijali się jak w ukropie. Król... to król nadjeżdża. Kucharze, cukiernicy, piekarze, rzeźnicy, kwiaciarki i karczmarze - wszyscy uwijali się, aby zdążyć wszystko przygotować na przyjazd króla. Jeden tylko Bogumił nigdzie się nie śpieszył. Nie udzielił mu się też radosny nastrój

„Biedny jak mysz kościelna” to popularne polskie przysłowie, które używane jest do opisanie osoby bardzo ubogiej lub nieposiadającej żadnych środków finansowych.

ogarniający wszystkich mieszkanców. Dzisiaj przyjeżdża król. I dzisiaj Bartłomiej odda Katarzynkę za żonę staremu rzeźnikowi.

Chłopak nawet nie zauważył, kiedy znalazł się na łące. Wkoło panowała słodka i leniwa cisza, przerywana tylko brzęczeniem owadów. Nagle Bogumiłowi wydało się, że coś usłyszał.

- Pomocy!

Tak, na pewno coś usłyszał. To od strony maleńkiego jeziorka... Chłopiec ukląkł nad wodą, pochylił się. Nigdzie nikogo ani śladu.

- Tutaj, pomocy... - I wtedy zobaczył maleńką pszczołę, rozpaczliwie próbującą wydostać się z wody. Bogumił szybko zerwał więc listek i wyłowił z ręcznie zmęczonego owada.

- No i co, maleństwo,, pływać ci się zachciało...

- To wiatr... to wiatr mnie zepchnął z kwiatka - cichutko zabręczała mała pszczołka.

Nagle Bogumił poderwał się przestraszony. Coś zbliżało się do niego. Przerażony chłopiec odwrócił się i ujrzał za swoimi plecami cały pszczeli rój. Na jego czoło wysunęła się królowa pszczół.

- Dziękuję ci, Bogumile, za uratowanie mojego dziecka - przemówiła łagodnie. - Nieposłuszne jest moje maleństwo. W zamian za twój bohaterski czyn zdradzę ci pewien sekret.

- Ależ, dobra królowo - mamrotał oszołomiony chłopiec - ależ... ja nie dla nagrody...

- Wiem, Bogumile, wiem, ale posłuchaj. Kiedy tylko przybędziesz do domu Bartłomieja, dodaj do pierników miodu.

- Miodu?

- Tak, miodu - zaśmiała się cichutko królowa, oddalając się w stronę starego lasu. Bogumił zaś pobiegł w stronę miasta, ponieważ miał dziwne przeczucie, że wszystko będzie dobrze.

Zasapany chłopiec zdążył w

ostatniej chwili. Ciasto było już przygotowane i tylko czekało, aby wlewać je do form.

- Ja sie tym zajmę odbierając ciasto z rąk dodał do niego złoćiwem po całej cukierni wspaniały i niespotykany aż z piętra zbiegł sam dzić, czy ten aromat nie jego skromnej cukierni. mistrz na pytania, wezwany, wraz ze swoim królewski dwór. Pierniczki tak bardzo smakowały królowi, że władca zażyczył sobie rozmawiać z twórcą.

- powiedział Bogumił, zdziwionej Katarzynki, i stego miodu. I niebarozszedł się zapach takny, tak smakowity, że Bartłomiej. Chciał sprawzwykły wydobywa się z Nie miał jednak czasu ponieważ został pilnie imi pomocnikami, na

- Czy to ty upiekłeś takie pyszności? - zapytał król drżącego Bogumiła.

- Tak, panie - wyszeptał chłopiec, jeszcze niżej pochylając głowę.

- A więc możesz prosić mnie, o co tylko zechcesz - powiedział król, otrzepując z brody słodkie okruszki.

Nie trzeba było tego Bogumiłowi dwa razy powtarzać. Podniósł głowę, uśmiechając się przy tym radośnie do łaskawego monarchy.

- Chciałbym, królu, prosić cię o rękę Katarzynki, córki mistrza monarchy.

- A co na to Katarzyna i jej ojciec? - dobrodusznie dopytywał władca.

Katarzynka od razu podbiegła do króla, przyklękając przed nim w podziękowaniu, a Bartłomiej... no cóż... zrozumiał, jak bardzo młodzi się kochają, i docenił wreszcie wielki talent Bogumiła... więc w końcu dlaczego miałby się nie zgodzić?

Tak więc urządzono wspaniałe i huczne zaręczyny Bogumiła i Katarzynki. A król w podziękowaniu za wspaniałą gościńcę i przepyszne pierniki nadał miastu Toruń przywilej królewski. Toruńscy cukiernicy mogli już zawsze wypiekać i sprzedawać swoje niezwykle wyroby.

Toruń

Miasto Kopernika

Toruń jest znany jako miasto, w którym urodził się słynny astronom Mikołaj Kopernik. To on pierwszy powiedział, że to nie Ziemia jest w centrum wszechświata, lecz Słońce, a Ziemia wraz z innymi planetami krąży wokół niego. W Toruniu można odwiedzić dom Kopernika, w którym teraz znajduje się muzeum poświęcone jego życiu i pracy.

Pierniki toruńskie

Toruń słynie z produkcji pierników, które są jednymi z najstarszych i najbardziej znanych słodkości w Polsce. Historia pierników sięga średniowiecza, a do dziś w mieście działa muzeum piernika, gdzie dzieci mogą nie tylko dowiedzieć się więcej o tej pysznej tradycji, ale także samodzielnie upiec pierniki.

Krzywa Wieża

W Toruniu znajduje się Krzywa Wieża, która jest jedną z głównych atrakcji turystycznych miasta. Podobnie jak krzywa wieża w Pizie, toruńska wieża również ma swoje przechylenie. Legenda mówi, że została wybudowana przez zakochanego mistrza, który zbudował wieżę krzywo, aby pokazać, jak mocno jego serce jest przechylone do ukochanej.

zdjęcie: wikipedia

zdjęcie: wikipedia

Planetarium w Toruniu

W Toruniu można odwiedzić Planetarium, które oferuje fascynujące pokazy nieba i kosmosu. To doskonałe miejsce, by nauczyć się więcej o gwiazdach, planetach i innych zjawiskach astronomicznych.

Toruń to jedno z najstarszych i najpiękniejszych miast w Polsce, pełne fascynującej historii i ciekawostek.

Dzień Matki: podobieństwa i różnice między obchodami w Polsce i w Anglii

Dzień Matki w Anglii - Mothering Sunday

W Anglii święto to jest znane jako „Mothering Sunday” i obchodzi się je w czwartą niedzielę Wielkiego Postu. To stara tradycja, która sięga czasów, kiedy służący mieli wolne, aby odwiedzić swoje domy i „macierzyste kościoły”. Dziś jest to przede wszystkim czas, aby docenić matki, zwykle poprzez spędzanie z nimi czasu i wręczanie im kwiatów czy domowych wypieków. Jest to bardziej związane z religijnym kalendarzem i zmienia się co roku.

Dzień Matki w Polsce

Tymczasem w Polsce, Dzień Matki obchodzi się 26 maja i jest to data stała, niezależna od kalendarza kościelnego. W Polsce dzień ten jest bardzo serdeczny i rodzinny. Dzieci przygotowują laurki i często pomagają w domu, aby umilić ten dzień swoim mamom. Kwiaty, szczególnie czerwone róże i goździki, są popularnym prezentem, symbolizującym miłość i wdzięczność.

Co łączy te święta?

Chociaż daty i niektóre zwyczaje się różnią, cel jest wspólny - wyrażenie miłości i szacunku dla matek. Zarówno w Anglii, jak i w Polsce, matki cieszą się na myśl, że ich praca i poświęcenie są doceniane przez najbliższych.

Jak można połączyć te tradycje?

Mamo, czemu
w Anglii Dzień
Matki jest innego
dnia niż
w Polsce?

Mo
wła
I
Dz

To przez kościelne
tradycje, kochanie
w Polsce jest to zaw
26 maja.

"Dla najlepszej mamy
na świecie!
Kocham Cię"

Ilustracje: Daria Wilkinson

że zrobimi
snoręczne
aurki na
ień Matki?

Brzmi fajnie!
Może narysujemy
też coś
specjalnego?

e
;
sze

Jakie piękne kwiaty
i laurka! Dziękuję!

Przeczytaj mi tato opowiadanie: „Kocham tatę bo...”

Był ciepły, letni poranek, kiedy młoda Zosia postanowiła stworzyć coś wyjątkowego dla swojego taty z okazji Dnia Ojca. Wyciągnęła z szafki kolorowy papier, markery, nożyczki i klej, gotowa do działania. Na górze kartki napisała duże, kolorowe litery: „Kocham tatę bo...” i została miejsce, żeby każde dziecko mogło wpisać własne słowa.

Zosia zastanawiała się chwilę, a potem napisała: „Tato jest _____, bo zawsze potrafi znaleźć coś ciekawego do zrobienia, nawet gdy pada deszcz.” Następnie dodała: „Czuję się _____, gdy tato uczy mnie malować pejzaże. Razem odkrywamy kolory i światło.” Potem Zosia kontynuowała: „Jestem _____, że mogę na niego liczyć. Tato zawsze pomaga mi z pracami domowymi, nawet z trudnymi zadaniami z matematyki.” W kolejnym zdaniu napisała: „Tato jest _____ i zawsze potrafi mnie pocieszyć, kiedy czuję się niepewna.”

Po skończeniu dekoracji, Zosia położyła kartkę na biurku taty, aby zaskoczyć go, gdy wróci z pracy. Kiedy tata wrócił i zobaczył prezent, jego twarz rozjaśniła się uśmiechem. „To dla mnie?” zapytał, a Zosia entuzjastycznie pokiwała głową. Tata przeczytał kartkę, a potem przytulił Zosię. „Dziękuję, kochanie. To najlepszy prezent na Dzień Ojca!” powiedział. Resztę dnia spędzili na rozmowach i wspólnym świętowaniu.

Zadanie: Poznajemy Tatę

Weź kartkę i długopis oraz usiądź wygodnie ze swoim tatą. Zadaj mu poniższe pytania i zaznacz odpowiedzi.

1. Czy Twój tata lubi pomarańcze?

Tak Nie

2. Czy Twój tata lubi grać w gry komputerowe?

Tak Nie

3. Czy Twój tata lubi oglądać filmy?

Tak Nie

4. Czy Twój tata lubi podróżować?

Tak Nie

5. Czy Twój tata lubi gotować?

Tak Nie

6. Czy Twój tata lubi słuchać muzyki?

Tak Nie

7. Czy Twój tata lubi czytać książki?

Tak Nie

8. Czy Twój tata lubi sport?

Tak Nie

Na końcu zapytaj tatę, co najbardziej lubi robić razem z Tobą.

Franek i tajemnica kotwicy

W sercu okupowanej Warszawy, wśród szarych ulic i zniszczonych budynków, żył chłopiec o imieniu Franek. Choć miał zaledwie dziesięć lat, był świadkiem wielu trudnych wydarzeń spowodowanych wojną. Jego miasto, kiedyś pełne życia i radości, teraz nosiło blizny konfliktu.

1 sierpnia 1944 roku, kiedy zegar wybił 17:00, Warszawa nagle ożyła. Była to godzina „W”, moment, w którym Warszawiacy, zmęczeni długotrwałą okupacją, postanowili stanąć do walki. Dla Janka i jego rodziny, to był początek zmiany. Tata Franka powiedział mu, że to początek walki o wolność Warszawy.

Janek, stojąc przy swoim oknie, zauważył, jak dorośli i dzieci gromadzą się na ulicach, tworząc barykady. Symbolem ich odwagi była kotwica, malowana potajemnie na murach – znak Polski Walczącej. Janek znał to znaczenie dzięki swojemu ojcu, który tłumaczył mu, że kotwica symbolizuje nadzieję i determinację narodu w dążeniu do wolności.

Chłopiec, choć młody, pragnął pomóc. Zrozumiał, że każdy, nawet dziecko, może mieć swój udział w walce o lepsze jutro. Zamiast biernie obserwować, Franek zdecydował się dołączyć do innych dzieci, które wspierały powstańców. Razem zbierali żywność, wodę i materiały potrzebne na front.

Ilustracje: Midjurney by Daria Wilkinson

Dni stawały się coraz dłuższe, a walki intensywniejsze. Janek, pomagając najlepiej jak potrafił, z dnia na dzień stawał się coraz bardziej świadomy tego, co działo się wokół niego. Widział odwagę, poświęcenie, ale też cierpienie i straty. Mimo młodego wieku, jego serce nappełniło się mieszanką bólu i dumy. Widział też, jak wszyscy wokół niego, młodzi i starzy, pracowali razem, by chronić swoje domy i ulice przed wrogami.

Ilustracje: Midjourney by Daria Wilkinson

Powstanie trwało 63 dni. Każdy dzień przynosił nowe wyzwania, ale też umacniał ducha walki. Janek, obserwując swoich rodaków, uczył się, co to znaczy być Polakiem w trudnych czasach. Choć powstanie ostatecznie zakończyło się klęską, duch, którym żyli jego uczestnicy, pozostał niezłomny.

Kiedy wojna wreszcie dobiegła końca, Franek, już jako starszy chłopiec, często opowiadał swoim młodszym rodzeństwu i przyjaciółom o dniach powstania. Uczył ich o godzinie „W”, o kotwicy i o tym, jak ważne jest pamiętanie o tych, którzy walczyli za wolność Warszawy.

Co roku, w rocznicę powstania, Franek wraz z rodziną uczestniczył w uroczystościach, zapalając znicze i składając kwiaty na grobach powstańców. Te momenty były dla niego okazją do refleksji nad tym, jak ważne są pamięć i szacunek dla historii.

Dziś, Franek jest dorosłym mężczyzną i nadal mieszka w Warszawie. Choć miasto odbudowało się z ruin, pamięć o powstaniu pozostaje żywa. Janek, jako świadek i uczestnik tamtych wydarzeń, stara się przekazać swoje doświadczenia kolejnym pokoleniom, aby nigdy nie zapomniano o cenie wolności.

Pomnik Małego Powstańca to hołd złożony dzieciom, które walczyły i pracowały podczas Powstania Warszawskiego przeciwko niemieckiej okupacji Polski w czasie II wojny światowej. Pomnik znajduje się w Warszawie i przedstawia młodego chłopca, który ma na głowie za dużą kask i trzyma w rękach pistolet maszynowy. Symbolizuje on odwagę i poświęcenie najmłodszych uczestników powstania. Monument nie tylko jest wzruszającym przypomnieniem przeszłości, ale również hołdem dla odwagi i determinacji tych młodych bohaterów.

W tym roku obchodzimy 80. rocznicę Powstania Warszawskiego, jednego z najważniejszych i najbardziej tragicznych wydarzeń w historii Polski. Powstanie, które rozpoczęło się 1 sierpnia 1944 roku, było zbrojnym zrywem Armii Krajowej przeciwko niemieckiemu okupantowi, mającym na celu wyzwolenie stolicy przed wkroczeniem Armii Radzieckiej. Mimo heroicznej walki i ogromnej determinacji powstańców, powstanie zostało stłumione po 63 dniach ciężkich bojów, prowadząc do ogromnych strat ludzkich oraz zniszczenia większości Warszawy.

Obchody rocznicy są momentem refleksji nad historią, bohaterstwem, poświęceniem i tragedią, jakie niosło to wydarzenie. W całej Polsce, a zwłaszcza w Warszawie, organizowane są uroczystości, które mają na celu upamiętnienie powstańców i edukację młodych pokoleń o tej ważnej części polskiej historii. To także czas na przemyślenia o skutkach powstania dla losów Polski i Polaków w latach powojennych.

Napisz list:

Napisz list do wybranej postaci. Wyraź w nim swoje myśli i uczucia dotyczące ich poświęcenia i odwagi.

W liście odpowiedz na pytania takie jak:

- Co najbardziej podziwiasz w ich działaniach podczas Powstania?
- Jakie uczucia budzi w Tobie ich historia?
- Co chciałbyś/chciałabyś powiedzieć tej osobie, gdybyś mógł/mogła z nią porozmawiać?
- Podziel się swoim listem:

Jeśli czujesz się na siłach, podziel się swoim listem z redakcją.

Drodzy Uczniowie i Nauczyciele Polskich Szkół Sobotnich w Wielkiej Brytanii!

Z radością zapraszamy Was do wzięcia udziału w niezwyklej przygodzie edukacyjnej pod nazwą "Podróże Misia Wędrownisia". Nasz sympatyczny Miś Wędrowniś powraca, by kontynuować swoje emocjonujące podróże po polskich szkołach sobotnich w Wielkiej Brytanii!

Dołącz do Przygody Misia Wędrownisia

Kim jest Miś Wędrowniś?

Miś Wędrowniś to uroczy pluszowy miś, który uwielbia podróże, naukę języka polskiego i odkrywanie historii Polski. Jest ciekawy świata i pełen entuzjazmu do poznawania nowych miejsc oraz przyjaciół.

Co to za projekt?

W tym roku Miś Wędrowniś ma zamiar odwiedzić jak najwięcej szkół polonijnych, aby uczyć się razem z Wami i dzielić swoje przygody. Będzie to okazja do nauki, zabawy oraz promowania języka polskiego i kultury wśród dzieci polonijnych.

Jakie są cele Misia Wędrownisia?

Nauka i zabawa poprzez interaktywne zajęcia z języka polskiego. Poznawanie historii i kultury Polski.

Łączenie dzieci polonijnych poprzez wspólne projekty i aktywności. Tworzenie wspomnień i doświadczeń, które będą długo pamiętane. Jak możecie wziąć udział?

Regulamin oraz link
do zapisów w kodzie QR.

Jeśli chcecie, aby Miś Wędrowniś odwiedził również Waszą szkołę, wystarczy zgłosić swoją szkołę do udziału w projekcie. Wspólnie z Misiem będziecie mogli brać udział w różnych zajęciach i projektach edukacyjnych.

Czy Miś Wędrowniś odwiedzi Twoją szkołę?

Ciekawe, do ilu szkół uda mu się dotrzeć w tym roku! Czy to właśnie Twoja szkoła będzie jedną z tych, które Miś Wędrowniś odwiedzi?

Zachęcamy do włączenia się w tę wyjątkową przygodę i doświadczenia radości z nauki oraz zabawy z Misiem Wędrowniś. Nie przegapcie tej niezwykłej okazji do wspólnej nauki i zabawy!

Z niecierpliwością czekamy na Wasze zgłoszenia i wspólne przygody z Misiem Wędrowniś!

Polskie tradycje

Noc Kupały, znana także jako Noc Świętojańska, to bardzo szczególna noc, która zdarza się raz w roku, z 23 na 24 czerwca. Jest to najkrótsza noc w roku, kiedy to dzień jest najdłuższy. To święto jest pełne magii i zabawy, a jego tradycje sięgają bardzo dawnych czasów.

Oto co ludzie robią w Noc Kupały:

1. Palenie ognisk: W tej wyjątkowej nocy ludzie zapalają wielkie ogniska. Dawniej wierzono, że ogień ma moc chronienia przed złymi duchami i przynosi zdrowie. Dzieci i dorośli skakali przez ogień, aby zapewnić sobie szczęście na cały rok.

2. Puszczanie wianków: Dziewczynki tworzą wianki z pięknych kwiatów i ziół, które potem puszczają na wodę w rzekach i jeziorach. To bardzo zabawna część święta! Jeśli wianek popłynie daleko, oznacza to, że dziewczynkę czeka szczęśliwe życie.

3. Szukanie kwiatu paproci: Jest taka legenda, że tylko w Noc Kupały kwitnie tajemnicza paproć. Znalezienie jej kwiatu jest prawie niemożliwe, ale mówi się, że przynosi wielkie szczęście i bogactwo.

4. Tańce i śpiewy: Noc Kupały to czas radości, więc wszyscy tańczą i śpiewają do rana. Ludzie bawią się, grają w gry i cieszą się wspólnym spędzaniem czasu.

5. Zbieranie ziół: W Noc Kupały zioła mają szczególne właściwości. Mówi się, że te zebrane tej nocy mogą leczyć choroby i mają magiczną moc.

Noc Kupały to piękne święto, które łączy zabawę z tradycją. To czas, kiedy możemy poczuć trochę magii i być razem z rodziną i przyjaciółmi, świętując nadejście lata.

Drogie Dzieci!

Chcielibyśmy podziękować wszystkim dzieciom, które wzięły udział w naszej dyskusji i podzieliły się swoimi historiami, marzeniami i pasjami.

Najbardziej lubię, gdy mama czyta mi bajki po polsku i angielsku. Moja ulubiona to „Czerwony Kapturek”!

Kornelia, 7 lat

Uwielbiam grać w piłkę nożną, to jest moja pasja. Pani nauczycielka mówi, że jestem już całkiem dobry i może kiedyś będę grał w reprezentacji, mam nadzieję, że reprezentacji Polski.

Jan, 11 lat

Moja babcia mieszka w Polsce i zawsze opowiada mi ciekawe historie z jej dzieciństwa. Chciałabym ją częściej odwiedzać. **Iza, 6 lat**

Wasze wypowiedzi były pełne entuzjazmu, szczerości i mądrości. Pokazaliście nam, jak wyjątkowe i talentowane są dzieci polonijne w Wielkiej Brytanii. Dziękujemy Wam za odwagę i otwartość w dzieleniu się swoimi przemyśleniami.

Moja ulubiona książka to 'Kubuś Puchatek'. Czytamy ją z mamą po angielsku i śmiejemy się z przygód Kubusia i jego przyjaciół.

Mia, 6 lat

Mam dużo kolegów w szkole, ale czasem jest mi trudno, bo mieszam polski i angielski. Ale oni i tak mnie lubią!

Gabriel, 10 lat

Kiedy dorosnę, chcę być lekarzem i pomagać chorym dzieciom. Będę mówił do nich po polsku i po angielsku, żeby się nie bały.

Pola, 7 lat

Znajdź różnice

”Czy wy wiecie”

Jan Brzechwa

**Czy wy wiecie, czy wy wiecie,
Ile dzieci jest na świecie?
Kto by to policzyć mógł
Tyle serc, i rąk, i nóg?
A choć dzieci jest tak dużo,
Wszystkie wspólnej sprawie służą,
Wszystkie pragną, pragną z całych sił,
Żeby świat szczęśliwy był.**

Wiersz Jana Brzechwy „Czy wy wiecie” przypomina nam, jak ważne są dzieci dla naszej przyszłości. Niezależnie od pochodzenia, wszystkie dzieci łączy pragnienie, by świat był miejscem pełnym szczęścia.

W Dniu Dziecka doceniajmy dziecięcą mądrość i wrażliwość. Dzieci uczą nas patrzeć na świat z nadzieją i wiarą w dobro. Ich miłość i otwartość inspirują nas do tworzenia lepszego świata.

Życzymy dzieciom, by ich marzenia się spełniały, a uśmiech nigdy nie zniknął z twarzy. Niech dorastają w poczuciu miłości i bezpieczeństwa. My, dorośli, starajmy się tworzyć dla nich świat pełen życzliwości, zrozumienia i szczęścia.

Jeszcze raz życzymy Wam cudownego Dnia Dziecka i wielu sukcesów w przyszłości. Niech Wasze dzieciństwo będzie czasem beztrudnej zabawy, nauki i spełniania marzeń.

Dziękujemy!
Daria Wilkinson
Redakcja „Dziatwy”

Uroczystość Bożego Ciała

Boże Ciało to święto ruchome, obchodzone zawsze w czwartek po Uroczystości Trójcy Świętej, 60 dni po Wielkanocy. W tym dniu wierni gromadzą się, aby oddać cześć Jezusowi Chrystusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie.

Głównym punktem obchodów Bożego Ciała jest uroczysta procesja, podczas której kapłan niesie monstrancję z Najświętszym Sakramentem. Wierni podążają za nim, śpiewając pieśni i odmawiając modlitwy. Na trasie procesji ustawiane są cztery ołtarze, symbolizujące cztery strony świata. Przy każdym z nich odczytywana jest Ewangelia i udzielane jest błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Procesja Bożego Ciała to publiczne wyznanie wiary w realną obecność Jezusa Chrystusa pod postaciami chleba i wina. To także okazja do refleksji nad Jego nieskończoną miłością do nas, która skłoniła Go do pozostania z nami w Eucharystii.

Dla nas, Polaków, Boże Ciało ma szczególne znaczenie. To jedno z najważniejszych i najbardziej uroczystie obchodzonych świąt. Ulice miast i wsi są pięknie przystrojone, a wzdłuż trasy procesji układane są kwietne dywany. To piękna tradycja, która łączy nas z naszymi korzeniami i wiarą naszych przodków.

Drodzy polonijni Czytelnicy, gdziekolwiek jesteście, pamiętajcie o tym wyjątkowym święcie. Jeśli macie możliwość, weźcie udział w procesji Bożego Ciała i dajcie świadectwo swojej wiary. A jeśli nie

możecie być z nami fizycznie, bądźcie z nami duchowo, przez modlitwę i rozważanie tajemnicy Eucharystii.

Niech Boże Ciało będzie dla nas wszystkich czasem umocnienia wiary, nadziei i miłości. Niech Chrystus obecny w Najświętszym Sakramencie błogosławi nam i naszym rodzinom.

PODSUMOWANIE WIELKIEGO KONKURSU HISTORYCZNEGO

W tym roku obchodzimy dwie ważne rocznice, które mają ogromne znaczenie dla Polski: 80-lecie bitwy pod Monte Cassino i 80-lecie Powstania Warszawskiego. Te wydarzenia, pełne bohaterstwa i ofiarności, zostały uczczone przez Polską Macierz Szkolną, która zorganizowała Wielki Konkurs Historyczny dla polskich szkół sobotnich w Wielkiej Brytanii.

Konkurs, który odbył się w POSK-u, przyciągnął liczne zespoły z różnych szkół, gotowe zaprezentować swoją wiedzę na temat tych kluczowych momentów w historii Polski. Dzięki miesiącom przygotowań, uczniowie mogli głęboko zanurzyć się w tematyce bitwy i powstania, korzystając z różnorodnych materiałów edukacyjnych, które obejmowały teksty, filmy i piosenki.

Serdecznie gratulujemy zwycięzcom konkursu! Pierwsze miejsce zajęła szkoła z Ealingu, drugie miejsce przypadło uczniom ze szkoły w Romford, a trzecie miejsce zdobyła szkoła z Balham. Wszystkim uczestnikom gratulujemy zaangażowania i wysokiego poziomu wiedzy.

Jesteśmy dumni, że młodzi Polacy, mieszkający w Wielkiej Brytanii, tak chętnie uczestniczą w inicjatywach edukacyjnych, które przybliżają im historię ich ojczyzny. Dzięki takim wydarzeniom, nasze dziedzictwo historyczne jest przekazywane kolejnym pokoleniom, budując poczucie tożsamości i wspólnoty.

Dziękujemy wszystkim nauczycielom, rodzicom i uczniom za zaangażowanie i życzymy dalszych sukcesów w poznawaniu historii Polski!

Nasz język polski

dziecko - _____,

zeszyt - _____,

ołówek - _____,

biurko - _____,

latarka - _____,

książka - _____,

pies - _____,

kwiat - _____,

kubek - _____,

ryba - _____,

samochód - _____,

**Do podanych rzeczowników
dopisz liczbę mnogą.**

Liczba mnoga to forma słowa, którą używamy, gdy mówimy o wielu rzeczach lub osobach naraz. Na przykład, jeśli mówimy o jednym psie, użyjemy słowa „pies”, ale jeśli mówimy o wielu psach, użyjemy słowa „psy”. To samo dotyczy innych rzeczy i osób. Więc, gdy masz jedną książkę, to po prostu „książka”, ale jeśli masz więcej niż jedną, mówisz „książki”. Tworzenie liczby mnogiej pozwala nam mówić o więcej niż jednej rzeczy jednocześnie.

Tymek pyta o _____

Ciocia pyta o _____

Nasz język polski

wysoki - _____,

wesoły - _____,

mały - _____,

ciemny - _____,

chudy - _____,

zły - _____,

krótki - _____,

krzywy - _____,

czysty - _____,

smutny - _____,

dobry - _____,

Dopisz wyrazy o znaczeniu przeciwstawnym.

Wyrazy przeciwstawne, nazywane również antonimami, to słowa o przeciwnym lub bardzo różnym znaczeniu. Używamy ich, aby wyrazić przeciwieństwa i kontrasty między różnymi cechami, zjawiskami, działaniami czy stanami. Antonimy pomagają zrozumieć zakres znaczeniowy wyrazów i wzbogacają język, dając większe możliwości wyrażania myśli.

Pola pyta o _____

Wujek pyta o _____

DZIATWA - pismo dla dzieci

dziatwa@polskamacierz.org

Redaktor - Daria Wilkinson

Ilustracje - Freepik & Canva

Wydawca - Polska Macierz Szkolna

238 King Street, London

W6 0RF

tel. 02087411993

e-mail: pms@polskamacierz.org

www.polskamacierz.org

Pojedynczy numer - £3.00

Polska Macierz Szkolna wydaje również:

RAZEM MŁODZI PRZYJACIELE - pismo dla młodzieży